Checking Books for *Chametz*

Q Do one's books need to be checked for *chametz* or sold before Pesach?

1. גמרא, פסחים דף ו עמ' ב

אמר רב יהודה אמר רב: הבודק צריך שיבטל. מאי טעמא? אי נימא משום פירורין, הא לא חשיבי! וכי תימא: כיון דמינטר להו אגב ביתיה, חשיבי – והתניא: סופי תאנים ומשמר שדהו מפני ענבים, סופי ענבים ומשמר שדהו מפני מקשאות ומפני מדלעות – בזמן שבעל הבית מקפיד עליהן, אסורין משום גזל וחייבין במעשר; בזמן שאין בעל הבית מקפיד עליהן, מותרין משום גזל ופטורין משום מעשר! – אמר רבא: גזירה שמא ימצא גלוסקא יפה ודעתיה עילויה.

2. חידושי הריטב"א, פסחים דף ז עמ' א

ויש מגדולי הדור מחמירין בעצמן וחוששין ביום ארבעה עשר לקרקע הבית שנופלין שם פירורין ולא אפשר למיבדק שפיר, וכובדין אותו וחוששין דלא אמרינן חזקתו בדוק, ומביאין שם תרנגולין לאכול פירורין. והא ודאי לאו מילתא היא, דמשום פירורין– לא חשיבי ובטלי; ואי משום פת חשוב דלא בטיל, בההיא כולי עלמא חזקתו מתכבד.

3. שולחן ערוך אורח חיים סי' תס סע' ג

הלש אחר זמן איסור חמץ, יאמר בשעת לישה: "**כל פרורים** שיפלו בשעת לישה ועריכה, וכן בצק הנדבק בכלים, אני מבטל אותם", כדי שנמצא שמבטלן קודם חימוצן.

מגן אברהם שם ס"ק ב

כל פירורים – דפרורי בצק מתכבדין יחד ונדבקין וחשיבי, מה שאין כן פירורי לחם, דלא חשיבי.

4. משנה ברורה סי' תמב ס"ק לג

כשלא נשאר בין הכל כזית, אין צריך לבערו, ואפילו אין עשוי לחזק, וכדמוכח בסע' י"א. אכן באמת יש מחלוקת בין הפוסקים בזה, דדעת הרבה פוסקים דאפילו פחות מכזית צריך ביעור, ודוקא כשראוי לאכילה קצת, אבל אם היה מטונף קצת ופחות מכזית, אין צריך לבער לכולי עלמא:

5. שולחן ערוך אורח חיים סי' תלט סע' ב

... וכן שני בתים בדוקים, וצבור אחד של חמץ, ובא עכבר ונטל, ואין ידוע לאיזה בית נכנס, או שידע שנכנס לאחד מהם ונכנס אחריו ובדק ולא מצא כלום, או שבדק קצת מהבית ומצא כאן, אינו צריך לחזור ולבדוק.

6. שולחן ערוך אורח חיים סי' תלח סע' א

תינוק נכנס לבית בדוק וכאן בידו ונכנס אחריו ומצא פירורין, אינו צריך לחזור ולבדוק שחזקתו שאכלו, ואלו הפירורין שנפלו ממנו בשעת אכילה, שדרך התינוק לפרר.

7. חיי אדם חלק ב כלל קיט סע' ו

והצריכו חכמים לבדוק בחורין ובסדקים, דאף על גב דבחורין וסדקים אין לחוש אלא לחמץ כל שהוא, כגון פרורין, ופרורין ממילא בטלי ואינו עובר בשום אופן, מכל מקום מחששא דשמא יבוא לאכלו, צריך לבער אפילו כל שהוא.

8. חזון איש, אורח חיים סי' קטז סע' יח

דף ו עמ' ב – אי נימא משום פרורין, הא לא חשיבי – נראה דלענין חיוב מחיצה שתקנו חכמים, כדאמר לעיל ו' א', אין חילוק בין פירורין לגלוסקא יפה, והלכך חייבין לבדוק את הספרים משום חשש פירורין אף שאין בהם כזית. ופירורין שעבר עליהם הפסח, נראה דהן אסורין כמו חמץ שבטלו ועבר עליו הפסח, ואף על גב דלא שייך כאן לחוש שמא לא הפקיר בלב שלם, מכל מקום נראה דלא חלקו חכמים בדבר.

9. שפת אמת, פסחים דף ו עמ' ב

שם בגמ' מאי טומא אי משום פירורין כו' – נראה לי דאף בפירורין כזית קאמר, דאם לא כן אין צריך לבער, כדאיתא לקמן פ"ג (מ"ה ב) ... ומכל מקום אין צריך לבדוק אחריהם, כיון דהוי טירחא יתירא לא חייבוהו חכמים, וגם אפשר דלא שייך בהו כל כך לחוש דילמא אתי למיכל, ולכך אין צריך בדיקה, או דעל כל פנים מצוי בהם שישארו, שלא ימצא אותם בבדיקתו